

Галицькі сеймові вибори перед австрійським парламентом.

(Од власною кореспонденцією).

(Кінець).

В суботу засідання не було, а в понеділок дебати почалися промовою міністра внутрішніх справ Бінкета. Сей пан виступив з оборони галицьких порядків, заявляючи, що ніяких таких надумжут, про які говорять українські посли, нема, а коли де адміністрація чим провиниться, то вона власте сама тягне її до одновідальності.

В своїй промові згадав міністр і про московіфілів, заявляючи з приводу промової Глобовицького і заявив Давидика, що правительство не може сповнити національних домагань московіфілів, «бо досі не стверджено, щоб в Галичині і на Буковині жила російська людність, за винятком малого числа липованів на Буковині, так що національна програма московіфілів не має ніякого звязку з національною свідомістю той людності, од іменем котрої вони хотять виступати. Отсєй виступ міністра найкраще показує, яку роль грають галицькі московіфілі. Коли вони виступають проти українського національного руху, то поляки радо послугуються ними, але і поляки і центральне правительство, яке в усіх інших справах стойте на послугах поляків, і не думають серйозно ставитись до їх національних домагань. Так що вони й остаються тільки слугами історичної Польщі проти українства.

Відальность відповідає, що винятком міністра напав просто нечесним способом на українську радикальну партію, заявляючи, що власне такі промови, як Будзиновського (Б. да радикальної партії не належить, тільки до нац.-дем.) і Трильовського є причиною галицьких відносин, та загрожуючи, що правительство мусить звернути особливу увагу на діяльність радикальної партії. Тут австрійський міністр дозволяє собі стати на одну дошку з першим ліпшим польським шовіністичним публіцистом. Повторюємо, що нечесана річ, щоб так виступати проти цілої партії і хіба тільки в часі закона проти соціалістів говорили так германські міністри. Це й назначив опісля в своїй концепції промові пос. Трильовський.

В кінці міністр заявив, що правительство готово підліпрати розвиток українського народу, коли той розвиток ітиме мирним шляхом, в згоді з поляками. Цю свою прихильність і показало воно, назначуючи наступником головіка зовсім справедливого і безстороннього...

Правду сказав пос. Вітик, що така промова міністра, се нова провокація українського народу...

Після міністра говорив од імені польського «коша „демократ“» Малаковський. Вся його промова була пройнята тим фарисейством, яким пройнята вся польська національна політика в українській справі. Відмінно, українські партії, які хотіли би знищити поляків. Се українці нападають, а поляки мусить тільки боронитися. Свої виводи промовець підкрепляє масою „доказів“, тенденційних вириків з української преси, брошур, промов і т. д. Поляки-ж люблять український народ і нічого так не бажають, як згоди з ним, але... на основі лінійовської ідеї. Ось-що! Такої згоди, щоб український народ зголовився на вічне польське панування над ним. А коли він цього не хоче, то

се він ворог згоди і міра. Знамо скільки...

Тепер замкнено дискусію і вибрано генеральних промовців, а саме чеського волиняни Масарика, професора пражського університета за і людів Стапінського проти.

Масарик заявляє, що в супереч становищі інших чеських послів голосуватиме за внесеннями українців. Він противник терористичних актів, але власне тому, що такі акти починають проявлятися в Галичині, треба звернутися на тамошні обставини особливу увагу. Далі промовець виказує, що навіть католицькі та протестантські богослови похваляють терор, отже не має специально обурюватися на українців. В кінці звертається до поляків з похликом, що вони в ім'я помирення обох народів доложили всіх заходів, щоб голову Січинського не віддано катові.

Проти говорив Стапінський. Сей політик, котрий ще недавно заявляв, що доти не було добра в краю, доки вулиці не будуть вимощені шляхетськими черепами, тим виступав з найгорічішою обороною польського панування в Галичині, кидаючись, як звичайно ренегати, з такою задією на українську опозицію, що перевинув усіх інших промовців польського кола.

В голосуванню українські внесення однією.

М. Лозинський.

(Засідання сімдесят друге 16 мая.)^{*)}

Справа депутата Косоротова.

Маклаков, зазначивши, що через неясність закону, існує кілька поглядів на межі компетенції Думи, в справі усунення своїх членів, пропонує спочатку обміркувати принципіальні питання, а потім вже перейти до конкретного випадку з Косоротовим.

Бар. Мейендорф радить самій Думі встановити порядок розгляду цієї справи.

Аджемов підтримує пропозицію Маклакова, бо-каже промовець, не роз'язавши принципіального питання, неможна сподіватися правильного голосування в справі Косоротова.

Замисловський (прав.) і Шубинський (окт.) від імені своїх фракцій заявляють, що ті будуть обстоювати безпосередній розгляд справи Косоротова.

Правомові сказав пос. Вітик, що така промова міністра, се нова провокація українського народу...

Після міністра говорив од імені польського «коша „демократ“» Малаковський. Вся його промова була пройнята тим фарисейством, яким пройнята вся польська національна політика в українській справі. Відмінно, українські партії, які хотіли би знищити поляків. Се українці нападають, а поляки мусить тільки боронитися. Свої виводи промовець підкрепляє масою „доказів“, тенденційних вириків з української преси, брошур, промов і т. д. Поляки-ж люблять український народ і нічого так не бажають, як згоди з ним, але... на основі лінійовської ідеї. Ось-що! Такої згоди, щоб український народ зголовився на вічне польське панування над ним. А коли він цього не хоче, то

Балотівка дала такі наслідки: проти розгляду принципіального питання по-досько 187 год., — октабристі, ломірковані — прав іправ; за роз'язання принципіального питання голосувала опозиція, яка дала 128 голосів.

Промова Гегечкорі.

Гегечкорі (с.-д.) каже, що з погляду об'єктивної правди — Дума безпсречно має право розглянути справу про виключення членів по суті. Далі промовець за-значає, що все те посвідчення проти Косоротова, яке дав стражник, було йому підказано. Тому всі посвідчення стражників стоять в повній суперечці з посвідченням інших свідків. З юридичного боку — каже він далі — обвинувачення Косоротова.

*) Початок засідання див. „Рада“ вчор. ч. „Останні вісти“.

Тихо, любо, все хилить до спочинку. Й справді, все напрацьоване, все натомлене не ради поринає у той вічний спочинок: ліс спить, сад спить, село засипає, навіть економія. Тільки пустотливий регіт, вигуки та біганина панської літвіори по темних аллеях псуєть ту гармонію спокою.

І чому він не бігати, чом не пустувати? Не виробилися, не потомились за день, а по холодку ще веселіше бігати, ніж у тяжку спеку.

Веселі, безжурні, здорові бігають, перегукуються, спивають і рад-не-рада, а музики старі сад розносить луною тіні велесоці на заздрість робочому на томленому селу. І не раз тюкне на ту луну якісь дядько, що голосно молиться на зоряні небо перед сном, і не один сільський пес заведе, загавлює або сердто загарить.

Тихо. Зорі все більш та більш розгортаються в чорно-синьому небі. Тишіа огорнула й панський сад, тільки коло будинку разом з світлом в'ється рух і звуки. Але в далекій куток, де стоїть пасіка, майже не досігають ті звуки, як не освічує її пасіка світла з вікон будинку.

Тихо гудуть бджоли, як неначе дзвони з дзвінка, сопе і крехче крізь сон старий Охрім — пасішник.

По стежкі обережно ступає хтось бо-ніс, часом хрupsає під його ногою суха галузка, часом чмихає собачка, що провожаєого хазінів — нічного сторожа.

— Ділу — ділу!

Мовчанка.

— Ділу, Охрім — спіте?

Так само.

Нічний мабуть махнув рукою і давінок дерев'яне калатайло безладно простукою, незважене у руці.

— А, це ти, Степан? — кинувся я загув з катраги дід.

— Та я ж.

— У обхода?

— А то ж! А ви, вже бачу, я тес?

— Ере сину, Слава Богу! Шо ж то?

Не нахиляєшся, не насіпаєшся за весь бігень? Оно сьогодні чотирі рік вінчав, трохи держав, один утік — ніяка соба-ка до помочі не стала, хоч ти лусни!

това не витримує ніякої критики. Чого можна вимагати від уряду, який провадить сіместинчину боротьбу з соц.-демократією, коли навіть думська комісія не витримала іспиту в політичній безсторонності. Розпочате судове переслідування проти Косоротова — є початок хрестового походу проти думської соц.-демократичної фракції. Чи піде ж Дума наскрізь урядом?

Пурішкевич (з місяця): Піде! Гегечкорі (одповідає): Пурішкевич звичайно піде, але ж Пурішкевич — не Дума. Чи пристане ж Дума до гасла уряду: „геть соціал-демократію“?

Голоси праворуч: Геть! Геть!

Гегечкорі наприкінці зазначає, що свої голосуванням Думи покаже своє відношення до сучасного політичного момента (Оплески на лівих).

Припинено записування промовців. Записалося 33.

Докладчик бар. Мейендорф каже: «не дilo комісії законодавчого зіборння пропонувати в повітстві розгляд справи з фактичного боку». Комісія, часово поініціювавши даним попереднього слідства, розглянула тільки те, чи можна приступити для члена законодавчого зіборння інкrimінуйему Йому вчинки. Навпаки тому, що каже Гегечкорі, комісія якраз і взяла на увагу соц.-демократичні погляди Косоротова. Знаючи ж, що він не має потрібного діалектичного хисту, визнала можливим, що Косоротову було важко, пропонуючи соц.-демократичні доктрини, не зачепити норм, карного закону, бо виклад сол.-д. теорії без колізій істинним карним законом — вимагає величезного уміння (Оплески).

Ляхницький (трудов.) хоче й пристає до пріципіального погляду комісії, але вважає, що з огляду на непевність обвинувачення, Дума для утримання свого престіжу не повинна усувати Косоротова. Танцов (окт.) вважає, що Дума є тільки один вихід — виключити Косоротова.

Гр. Уваров (окт.) каже, що питання про усунення в питання шкірне для кожного члена Думи. Коли уявите собі на лавах уряду, — таку мару, як, наприклад, доктор Дубровин та всі, іже з ним... (Великий шум, голоси). Уявите собі при такій марі становище члена Думи Пурішкевича (сміх, великий шум), голоси.

Хомяков (звонить) і просить не вживати таких „пріемов“ при дебатах, бо за шумом нічого не чути (Оплески).

Гр. Уваров ділай каже: при неясності закону Дума завше повинна роз'яснити своє право ширше (Оплески опозиції).

Марков 2 (гукає з місяця). Це не роз'яснення, а експропріяція!

В 4 годині обявлено перерву. Засідання починається знову в 4 годині 25 квітня.

Соколов 2 з погляду закону і справедливості вважає, що закон про Держ. Думу далеко не бездагонний і тому його додержувати буквально неможна. З огляду на 19 мая, в 8 годин, увечері.

Проект епископа Гермогена. На останніх зборах у синоді обмірковано було запису епископа Гермогена про реформу духовних семінарій. Гермоген критикує проект шієї реформи, поданий професорами духовного академії — реорганізацією семінарій в духовній гімназії. Він розглянув з боку педагогичного та наукового боку семінарії.

Після промови бар. Мейендорфа, який провадить ту думку, роз'яснення зачинається. На 19 мая, в 8 годин, увечері.

Почне розглядати справу по суті і візме на себе функції суда, то цим може бути однаково шкодливо авторитетом суда. Це може бути засіданням зіборністю, але з тільки кількох членів зіборністю з заводом в Москву, до Шокальського зіборністю.

Далі міністр зазначає, що коли законодавчне зіборніство, розглянувши справу по суті, присудить усунути члена Думи, а потім суд його віправдає, — то йому буде дуже ніякого вертатися до зіборністю, яке винесло до нього негативну постанову.

Тому Думі слід розглянути справу тільки з формального боку. Не робіть же ще більш тяжким становища особи

освітою. Хто знає, серед яких поганих санітарних обставин живуть киргизи та ще те, що віра мусульманська забороняє їхнім жінкам лічитися в лікарів-мужчин, той зрозуміє, скільки важить оцей факт.

— Для матросів. Морське міністерство звернуло таку увагу на духовні потреби никих членів флота і наважилося позувати на кораблях та в помешканнях матроських бібліотек для матросів. На ці бібліотеки асигновано на перший час 33.959 карбованців і 5 копійок! Для подібної цілі міністерство асигнувало ще 15 тисяч карбованців, які підуть на видання давно вже проектованої особливої газети для матросів. Газета має виходити, починачи з 1 літа.

— Новородена цензура. В Казані знов народилася у всій своїй смілій попередня цензура для газет. Як і колиску було, щодня ввечері коректурні листи газет посилаються до цензора, який тепер зветься «інспектором преси» і там переглядаються. Цензор викидає з газети все, що, на його погляд, «злочинне» і виявляє при цьому не аби яку «широкість» своїх «поглядів». Останніми часами він, наприклад, не пускає в газету а ні одної, хоч би й кортесенської, замітки про університетські казанські життя, про інтенданські шахрайства, яким робиться зараз слідство «спеціально» призначеним слідчим, про смертні засуди тощо. Цензорська рука впала вже не на один десяток статей двох поступових казанських газет: «Волжско-Камська Річ» та «Волжский Листок». Червоним олівієм «вигнані» були зізділа навіть такі замітки, що сповіщали про ганебне «поводні» попечителя округи д. Деревицького з свою бокою. Цензор не дозволяє у передріші остроумного вірша бой-Кота—«Аміральський корабль» поставити оци строфу: «Есть островь вдали—черепашні, для висадки берегъ закрыть, тамъ прахъ конституції нашей въ углу поправте зарыть». Цим «конституційним» цензор, очевидно, хотів затвердити істинування російської конституції. (Річ).

— Звістки з голодних країв. Нестінні звістки надходять з голодних країв. В газеті «Уральська Жизнь» надруковано такий допис з села Саламатного, курганського повіту: «Ледве тільки ростану на полі сніг, як околишні степи вкрилися чередами скотини, що вийшла пастись. Але що то за скотина?—сама шкура та кістки. Все це од голоду. Багатьох хаям доводиться підводити землі скотину, виганяючи її до череди, бо сама вона підвестися не може. Увечері, коли пастухи вертаються подому з чередою, позаду лишається на шляху скотина, що впала з несилі. Пастухи ще поки ходять хоч самі, але чи на довго?» (Русь).

— «Лихо» п'яницам. «Нов. Вр.» пише, що протягом півтора тижня, як організовується Москви, єсть думка зробити плавуючу, пересувну і провести її вілтку на спеціальні баржах по водяний путь.

Офіційне повідомлення про розрухи в катеринославській тюрмі.

В «Руск. Правдѣ» видруковано офіційне повідомлення катеринославського губернатора про розрухи, які синілися 29 квітня в катеринославській тюрмі.

29 квітня в 12^{1/2} год. дні з камери № 10 головного тюремного корпуса було випущено на прогулку в загородку з ко-

самі такі бідолахи, як і ми з тобою—одно що освічені!

— То-то і ба—освічені! не як ми темні...

— Чого там „то-то“! А ти ось пошукає між справжніми лідичами.

— А Омелянівська пані?

— А, — стеряєсь сердитий під.—Ну, та вже якісь відлюди з іхніого стану, про неї ж кажуть, що не всі дома. Знов же тобі—дурні гроши: вже вона тобі пхає, куди треба, куди. Й не треба, а-мо, брат, ще я пиху свою тішити; мовляв, так ще витворю, яківсь зусилі—хай дивуються! І онь дивися: школу построила (а ні вішо вона?) болнице, ліхтарі, якісь волшебні, ото тепер ясла якісь для дітей, кажуть хоче заснувати... А ти й віриши, брате, що воно од широго серця—брехня, браткі! Все оте робиться, аби покрасуватись, запобігти почуту од людей на зависті сусідам,—вірь мені!...

Але Степан усе не здавався: чи його м'яка, чула вдача, чи та чудова літня ніч робила тає з ним, що нікік не хтілось йому вірити діловим ліхим речам.

— Ну, діду, аже як воно не було, а все ж треба дякувати, що робить вона на користь музиканів. Хотіла б—забрала б усі гроши, майнала за границю її промантина, хто заборонить?

— А, дай мені спокій!

Діди змовилися. Охрім аж відспинув з завіїв. Степан потиху зіткав.

— Ере! а вже Віз над ялинкою!—зауважив він, глянувшись на зорі. Час мені йти з своєю музикою—жартливо додав він, натякаючи на калатайло.—Добраніч, діду!

— Йди здоров!

Босі ноги обережно затупали по саду, собачка чихава, часами гарчава і гавкава, а калатайло дрібно вибивало свою дерев'яну пісню і вона заливалася луною увесь сонячний сад.

Тимчасом вгамувались і панські діти. Гідстарою соєю постелилися хлопці; поясали вони, весело спочивають після рухливого дня. Дарма що не примусом, не на тижні праці, але й свою охотою намагалися молоді руки, набігалися струнки

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и

и</p

У Полтаві скажуться на неуважний застой в торгові знайдли.

— До впорядження виставки полуниці в Боромай. На прохання проф. М. Ф. Сумцова допомогти майбутній виставці цього року в с. М.-Борома, охтирського пов. (на Харківщині), харківське т—во сільського господарства поставили: 1) видати на виставку одну мал. срібну, 2 бронзові медалі й 5 похвалів листів; 2) послати лекторів; 3) приєднати до виставки місцевих продавців полуниці; 4) експонувати апарати для боротьби з шкодниками полуниці, літературу про неї, апарати до суші, закупорочні матеріали та зразки фруктових вин.

— Небезпека для російських нафтопромисловців від галицької нафти. Російські нафтопромисловці бояться, що в привласнику країну по дешевому плаху—Вислі буде подаватися нафта з Галичини. Е відомості, що галицькі нафтопромисловці вже вжили відповідних заходів, щоб організувати поширення своїх нафтowych продуктів по назначений країні. І вони мають в цьому перевагу, бо залишні плахи для приставки нафти з Баку та з грозенських промисловів коштує значно дорожче.

ПО ВИЩИХ ШКОЛАХ.

Вибори ректора в кіївському університеті.

16 мая на засіданні ради професорів у—та св. Володимира обідували вибори нового ректора замісця Н. М. Цитовича, що 24 квітня подав був в одставку. На засіданні було 75 професорів. На балотування поставлено всіх одинарників професорів—64 чоловіка. Але найбільше—56 виборчих голосів, дістав Н. М. Цитович, і таким чином його обрано знову за ректора в кіївському у—ті. Як відомо, д. Цитович—перший виборний ректор після заведення в липні місяці 1905 року автономії по у—тах. Постанову про його вибори послано на Височайше затвердження.

Засідання українського наукового товариства.

Сьогодні, 18 мая вдені в 12½ годин в помешканні муз.—драм. школи М. В. Лісенка (Вел.—Півд. № 15) відбудеться десяте наукове засідання українського наукового товариства.

Нинішньому прочитані будуть доклади:

1) Академіка А. Шахматова „Къ во просу о съверныхъ сказанияхъ о книгахъ Ольгѣ”

2) П. В. Петровського „Аморальность української літератури”.

Після цього відбудеться засідання ради і загальні збори для обмірювання між іншим питання про участь товариства в чернігівському археологичному з'їзді.

Зважаючи на це, просять прибути на засідання всіх членів товариства.

Рекомендації на засідання можна одержати од дійсних членів в бюро товариства: Проріана, № 22, контора „Л.—Н. Вітника”.

З життя „Просвіт”.

Popулярна лекція кіївської „Просвіти”.

Сьогодні, 18 мая, в Курінівській чайній відбудеться одинадцята популярна лекція кіївської „Просвіти” українською мовою: „Про землю й інші планети”. Лектор О. М. Яніцький. Початок у 7½ годин вечора. Вхід для всіх безплатний. На лекції буде показано силу світових картин. Чергова лекція відбудеться в четверг, 22 мая, „Про кліточку”.

На наступному засіданні видавничої комісії кіївської „Просвіти” постановлено видрукувати переклад відомої історичної повісті М. Костомарова „Чернігівка” і переробку історичної повісті Д. Мордовія „Сагайдачний”; обидві ці книжки вийдуть під редакцією Б. Грінченка.

Чергові збори артистичної комісії кіївської „Просвіти”, замість неділі, відбудуться в понеділок, 19 мая, в 6 годин вечора. Просить прибути на збори членів комісії і всіх членів т-ва, які хотіть допомогти урядженню гулянки на параді на користь „Просвіти”.

За кордоном.

ТУРЦІЯ.

Бунт солдатів у Константинополі. Телеграма з Константинополя до газети „Zeit” повідомляється про бунт турецьких солдатів, до яких пристали й офицери. Півтори тисячі солдатів оточило казенні заведення й телеграф. Солдати збунтувалися через те, що їх держать на службі, хоч і миму вже сім років обовязкового строку. Офіцери обурілись за те, що їм не плащається вже півроку жалування. Бунтівники захопили до своїх рук таможнику скарбницю. Це вже не перший раз робиться в Турції так, що солдатів задержують довше, ніж слід на службі, а офіцерству не дають жалування,—і завжди це було причиною заколотів у турецькому війську.

Не далі, як за тиждень перед цим, подібний бунт вибухнув у деяких македонських віластих. Такі бунти в Македонії дуже небезпечної, бо розлютовані офицери

і солдати збривають свою злість на безвинних селянах. Сама Порта без сторонньої помочі не має спроможності задоволити

офицерів, бо не має грошей. Всю надію

она покладає на Германію, в якої хоче

позичити грошей.

ОСТАННІ ВІСТИ.

(По телеграфу та з газет).

Відгуки парламентського життя.

ПЕТЕРБУРГ, 16. Гучков казав, що в кінці змагань по справі Косоротова буде внесене формулу перехода до чергових справ з принципіальним поглядом на права Думи в справі виключення депутатів з Думи.

Прохання про помилування Колюбакіна одхилено через те, що сам Колюбакін про це не прохав.

26 іюня в Златоусті розглядається справа депутата Косоротова.

Судові справи.

ПЕТЕРБУРГ, 16. Сенат лишив без наслідків протест прокурора київської судової палати в справі студента Зусмана, якого було палатою виправдано.

Сенат скусав присуд по справі редактора „Рѣчи”, якого присушене було на рік до кріпості за непочашу до верховної влади. Сенат вглядів порушення устава судопроизводства в тому, що ця справа судом розглядалася при зачинених дверях.

У Смоленському присуджено міщанина Шварца до смертної карі за напад на крамницю. До суду Шварцбер просідів у тюрмі 2 роки.

Суд учительки Федорової, що робила замах на вороніцького губернатора, відбудеться 20 мая.

В новоросійському воєнному суді розглядається велика справа про „новоросійську республіку”, Підсудних 110 душ.

У Ревелі 6 січня і 1 салдата присуджено до карі на смерть за підпал економії; суд постановив просити про зменшення карі.

До приїзду славян.

ПЕТЕРБУРГ, 17. В дені, 16 мая, в клубі громадських діячів відбулась ділова нарада з славянськими гостями. Для закріплення і розвитку економично-культурного єднання між славянськими народностями внесено багацько пропозицій, між іншими, про уstanову славянського банку, про посилену російських селян в культурній сфері, а також про засновання з країнами зразками хліборобства, про установу та право російського комерческого консула, про установу бюро славянської преси, про розповсюдження по Росії пімністичних товариств на зразок сокільських, про єднання славянської молодіжі і про всеславянську виставу.

Труси і арешти.

ПЕТЕРБУРГ, 16. За останній час у Петербурзі зроблено з 20 трусів в друкарні і видавництвах. Арештовано до 100 душ і 300 пудів літератури.

Поїзди з Фінляндії опізнілись, бо в Білоострові їх потрущено. Приводом до цього було, що в уборні одного поїзда найдено було 2 фунти дрожжів.

Вибух бомби.

ПЕТЕРБУРГ, 16. У Варшаві фабрикант Геппер відмовився приняти трьох робітників, і вони помстилися на нього: підкладі під двері його кватирі бомбу, которая вибухла і вбila: сина Геппера з 3 літ, дочку 14 літ, прислужника Гутмана, сусідську прислужницю і ще якихсь двох жінок.

Смертні карі.

ПЕТЕРБУРГ, 16. Покарано на смerte Трауберга і Масакіна, яких засудено було в справі с.-р. бойової організації.

Самогубство.

ПЕТЕРБУРГ, 16. За два останні дні в Петербурзі трапились 12 самогубств: покинули жити 8 безробітних і 4 на грунті кохання.

ЗУЗД.

ПЕТЕРБУРГ, 16. У Нижньому-Новгороді почався з'їзд старовірів, що приймають попів. Прибуло 200 делегатів.

Напад на тюрму.

ПЕТЕРБУРГ, 16. В Оренбурзі зроблено напад на тюрму, в яку посаджено було декількох учнів. При нападі вбито долянину.

Свібство.

ПЕТЕРБУРГ, 16. В Оренбурзі зроблено напад на тюрму, в яку посаджено було декількох учнів. При нападі вбито долянину.

Пожежа.

КРЕМЕНЧУК, 16. Пожежа знищила дві лісові пристані і мало не цілі квартали в городі. Збитків до 500,000 карб.

До становища депутатів.

ПЕТЕРБУРГ, 16. Бувши депутатами другої Думи соц.-дем. Церетелі і Джапарідзе відбуватимуть кару в Петербурзі.

Махарадзе відбував кару в Севастополі.

4 соц.-дем., депутатами другої Думи, поселено в витимській гірній окрузі, 5 в південно-західному повіті; прохання їх про те, щоб за ними закріплено земельні участки, одхилено.

За кордоном.

РИМ, 16. Розрізки на о. Самосі не спиняються. Становище справ тяжке.

АФІНИ, 16. Транспортний корабель „Сфактерія” вишов рятувати віткачів з о.

Самоса, які втікали човнами.

БУДАПЕШТ, 15. О пів-п'ятогодинні ранку почувався землетрус протягом 5 год. в городах: Будапешті, Нагітереші, Чегледі, Геделі і Пакші.

ДОПИСИ.

(О власних кореспонденціях).

УМАНЬСЬКИЙ ПОВІТ (на Кіївщині).

З різних кутків погляд щодня вступають в повітову землеустроїтельну комісію прохання від селян, щоб було послано від них ходаків в Сібір, для заличення за ними переселенческих земельних пів. Так вступили прохання: з с. Танського, від 14 хат (56 душ), с. Доброводи, від 10 хат (31 душ), с. Герженівка, від 6 господарів (24 душі), с. Несторовка, від 11 хат (40 душ), с. Соколовка, від 23 хат (76 душ), с. Добра, від 15 хат (38 душ), с. Красноставка, від 35 хат (90 душ), с. Коржевій-Кут, від 1 господара (2 душі) і з с. Рогошек, від 1 господара (2 душі). Всі перелічені прохання землеустроїтельна комісія цими днями передала в губернське присутстві по справах селянських земельних пів.

Сенати прохання: з с. Танського, від 14 хат (56 душ), с. Доброводи, від 10 хат (31 душ), с. Герженівка, від 6 господарів (24 душі), с. Несторовка, від 11 хат (40 душ), с. Соколовка, від 23 хат (76 душ), с. Добра, від 15 хат (38 душ), с. Красноставка, від 35 хат (90 душ), с. Коржевій-Кут, від 1 господара (2 душі) і з с. Рогошек, від 1 господара (2 душі).

Сенати прохання: з с. Танського, від 14 хат (56 душ), с. Доброводи, від 10 хат (31 душ), с. Герженівка, від 6 господарів (24 душі), с. Несторовка, від 11 хат (40 душ), с. Соколовка, від 23 хат (76 душ), с. Добра, від 15 хат (38 душ), с. Красноставка, від 35 хат (90 душ), с. Коржевій-Кут, від 1 господара (2 душі) і з с. Рогошек, від 1 господара (2 душі).

Сенати прохання: з с. Танського, від 14 хат (56 душ), с. Доброводи, від 10 хат (31 душ), с. Герженівка, від 6 господарів (24 душі), с. Несторовка, від 11 хат (40 душ), с. Соколовка, від 23 хат (76 душ), с. Добра, від 15 хат (38 душ), с. Красноставка, від 35 хат (90 душ), с. Коржевій-Кут, від 1 господара (2 душі) і з с. Рогошек, від 1 господара (2 душі).